

Diagnostika a terapie (v Germanische Heilkunde)

written by Vladimír Bartoš | 26. 8. 2025

Dr. Ryke Geerd Hamer

[Zdroj](#)

Přeložil: Vladimír Bartoš

V Germanische Heilkunde platí mnohem přísněji než v konvenční medicíně tzv. pravidlo:

„Před léčbou stanoví bohové diagnózu“.

Když jsme ještě neznali Germanische Heilkunde, bylo jistě legitimní vyšetřit pacientku, abychom zjistili, zda má podezření na rakovinu prsu.

Nejprve se prsa vyšetřila manuálně. Pokud byl nahmatán uzlík, provedla se mamografie. Pokud mamografie odhalila nález, prsa se propíchla nebo se rozřízla a uzlík se vyřízl.

[Terapie](#) podle systému **Germanische Heilkunde** tedy spočívá především v tom, že se pacientovi vysvětlí souvislosti a objasní mechanismus vzniku a průběhu jeho tzv. nemoci.

Pak už pacient nemusí panikařit, protože pokud systém (5 biologických zákonů) pochopí co nejdříve, nejlépe ještě před onemocněním, snáší předem předvídatelné příznaky, zejména ty ve fázi hojení, zcela klidně.

Ví, že každý jednotlivý proces je součástí smysluplného biologického speciálního programu, který matka příroda zavedla pro naše dobro. A nyní velmi dobře rozumí tomu, co se děje a co se musí dít, a také ví, že 98 % pacientů léčených podle Germanische Heilkunde přežije.

Germanische Heilkunde nemá žádné terapeutické dogma, ale je poznáním souvislostí biologických procesů, které při racionálním uvažování činí terapii do značné míry logicky nezbytnou.

Většina žen s uzlinou v prsu o velikosti např. ne více než 1 cm, pokud přesně vědí, že už dále neroste, protože konflikt je vyřešen, odmítne prsa vůbec operovat, protože to je samozřejmě zcela zbytečné.

Stejný uzlík musel být podle představ konvenční medicíny nutně operován, protože byl prakticky vždy považován za zhoubný.

V Germanische Heilkunde neexistuje nic zhoubného ani nezhooubného. Stejně jako v celé biologii neexistuje nic zhoubného ani nezhooubného. Viděli jsme, že rakovina je vždy smysluplný proces. Smysluplný proces nelze v žádné fázi považovat za dobrý nebo zlý.

Není zlé, že kočka sní myš, ani není zlé, že myš se nenechá sníst a postará se o to, aby kočka vyhladověla. Dobro a zlo jsou teologické pojmy a s biologií nemají nic společného.

Od té doby, co známe Germanische Heilkunde a jejích [5 biologických přírodních zákonů](#), je většina z toho zpochybňována nebo dokonce považována za nesmyslnou. Protože s vyšetřovacími metodami používanými v „Germanische Heilkunde“, jako je mamografie, počítačová tomografie prsu, počítačová tomografie mozku a – co je nejdůležitější – anamnéza konfliktů pacientky, nejen dokáží zjistit, zda se jedná o rakovinu prsu a o jaký typ, ale také mohou určit příčinu a fázi onemocnění, tedy zda je konflikt ještě konfliktně aktivní nebo již v řešení.

To vše mohu provést bez punkce a biopsie, resp. bez operace s narkózou a podobnými zákroky.

Všechna tato diagnostická opatření Germanische Heilkunde jsou neinvazivní metody, které pacientce neškodí ani ji nebolí.

Nejprve je však třeba určit fázi onemocnění, intenzitu a délku trvání konfliktu, datum případného vyřešení konfliktu (pokud již k němu došlo) a obě fáze pcl, před a po epileptoidní krizi (pokud již došlo k takovému vývoji). Důležité je také vědět, jestli došlo k recidivě konfliktu.

Na úrovni mozku rozlišujeme dvě diagnostické možnosti:

Jednou jsou to naše počítačové tomogramy, na jejichž střeleckých terčích nebo edematizovaných střeleckých terčích, resp. [Hamerových ohniscích](#), můžeme odečíst fázi onemocnění nebo uzdravení, ale také, což je velmi důležité, datování sympatikotonické fáze a případného přechodu této stresové fáze do vagotonické fáze (pcl-fáze) jako cerebrálně řízený proces, a poté na organické úrovni již popsané symptomy v prsou samotných, jakož i úbytek hmotnosti, laboratorní hodnoty, mamografie atd.

Jakmile jsme pečlivě shromáždili všechny údaje, musíme pacientku nejpozději v tomto okamžiku seznámit s biologickými přírodními zákony Germanische Heilkunde, ještě předtím, než jí sdělíme naše diagnostické výsledky. Pokud o těchto přírodních zákonech byla informována již před diagnózou, je to o to lepší.

Když je pacientce v rámci tzv. konvenční medicíny sdělena diagnóza „rakovina prsu“, většina pacientek to vnímá jako zdrcující šok, který může okamžitě vyvolat další panické konflikty a tím i nové rakoviny, které jsou pak konvenční medicínou okamžitě považovány za tzv. [metastázy](#).

Pokud je pacientka již seznámena s 5 biologickými přírodními zákony Germanische Heilkunde, nikdy nezažije šok, protože již dokáže rozpoznat možný průběh uzdravení a nemá důvod k panice.

Tato podmínka je v dnešní době téměř důležitější než vlastní řešení konfliktu, které je samozřejmě nezbytné.

Vyřešení konfliktu je ale často obtížné. Je však téměř vždy možné. Protože

obvykle neexistuje pouze jedna možnost řešení konfliktu, ale 5 nebo dokonce 10, a i třetí nejlepší možnost je pro pacientku stále řešením.

Při biologickém průběhu, jak je obvyklé u přírodních národů, by matka samozřejmě brzy (např. v případě smrti svého dítěte) otěhotněla znovu. A během těhotenství jsou od konce třetího měsíce všechny konflikty nejprve zrušeny po dobu trvání těhotenství, tj. konflikt sice není vyřešen, ale během těhotenství nedochází k množení buněk ani v případě rakoviny prsní žlázy, ani k dalšímu rozvoji vředů nebo defektů v případě duktálního vředového onemocnění mlékovodů.

S narozením nového dítěte by matka příroda tento konflikt vyřešila přirozeným způsobem. Toto přirozené řešení konfliktu dnes v civilizaci většinou odpadá. Zejména pokud jsou „děti“ již dospělé, tj. i žena již není v plodném věku. Ale i v tomto případě existují některá pomocná řešení, jako např. vnouče nebo adopce dítěte.

V případech, kdy žena prožila konflikt matka/dítě v důsledku ztráty milovaného zvířete, jí můžeme poradit, aby si co nejdříve pořídila nové zvíře.

Stále však zůstává dost konfliktů, které nelze vyřešit reálně a které je nutné zvládnout duševně. Může nám v tom pomoci náboženská představa stejně jako povzbuzení od milovaného člověka podle hesla: „*Sdílené utrpení je poloviční utrpení*“. I zde je možné vzít v úvahu přirozené řešení.

V přírodě je u mnoha živočišných druhů odloučení matky a mláďete něco přirozeného a instinktivně naprogramovaného. To znamená, že žena jednoho dne své mladé od sebe doslova odežene, nebo je alespoň drží v odstupu.

U nás, civilizovaných lidí, se zdá, že děti často vůbec nedospívají, tj. ve třiceti letech často stále sedí doma a hrají si na děti. Matka se stále účastní všech událostí, jako by tito dospělí byli ještě malé děti.

Takové konflikty lze vlastně vyřešit pouze změnou nebo úpravou úhlu pohledu. Pacientka s dítětem, které je například závislé na drogách nebo se jinak dostalo na scestí, si musí uvědomit, že pokud bude v tomto konfliktu pokračovat, zničí sama sebe a v takových případech se prostě musí naučit být sama sobě nejbližší (postavit sama sebe na první místo).

Čím více charismatu a zdravého rozumu má terapeut, tím lépe bude schopen pomoci najít nebo zprostředkovat reálné nebo i duševní řešení. V ideálním případě sedí odborník a postižená osoba jako kooperativní partneři a společně vypracují řešení.

V systému Germanische Heilkunde mají jak lékař, tak pacient zcela novou roli. Pacient již není pasivním, nezralým jedincem, který přenáší odpovědnost za dění ve svém vlastním těle na lékaře, kteří tuto odpovědnost vůbec nemohou nést, ale je nyní spíše hlavním režisérem na jevišti nemoci a uzdravování.

Pokud chápeme Germanische Heilkunde jako šťastné soužití pacienta a lékaře, kteří se oba upřímně snaží o správnou klasifikaci symptomů, pak je Germanische Heilkunde vysoce uspokojivým partnerstvím mezi pacientem a

terapeutem.

Řešení, které si pacient v takové spolupráci najde sám, se mi jeví jako nejlepší, protože za ním může plně stát.

Neexistuje žádný univerzální recept na možné řešení, které by se dalo předem stanovit. Existují pouze optimální řešení pro každý jednotlivý případ.

Takové řešení však může už při příštím případě naprosto selhat nebo být neproveditelné, protože se jedná o zcela odlišnou osobnost pacienta nebo zcela odlišné okolnosti.

V Germanische Heilkunde se tyto „diagnózou vyvolané následné konflikty“ vlastně vůbec nevyskytují. Alespoň u našich vlastních případů – tedy u těch, kteří k nám přicházejí od samého začátku a ne až teprve po oznámení diagnózy konvenční medicíny s prognostickým šokem – se to prakticky nikdy nestává.

Stejně tak i zvířata velmi zřídka dostávají tzv. „metastázy“, jak každý veterinář ví – protože nerozumí diagnóze.

Terapie tzv. rakoviny podle systému Germanische Heilkunde se tedy zásadně liší od dosavadní čistě symptomatické terapie, resp. pseudoterapie konvenční medicíny.

Liší se diametrálně od terapie konvenční medicíny včetně jejích odštěpců. Konvenční medicína i takzvaná alternativní medicína mají totiž v konečném důsledku společné to, že kvůli nepochopení příčin a souvislostí rakoviny vždy chtěly a chtějí s rakovinou „bojovat“ nejrůznějšími prostředky.

Vždy se snažila s téměř středověkým inkvizičním zápallem zabít domnělého nepřítele RAKOVINU, podobně jako se ve středověku svatá inkvizice stále pokoušela vymýtit ďábla z kacířů nožem, ohněm a jedem. Nakonec byl kacíř vždy mrtvý – bez ohledu na to, zda se přiznal, nebo ne.

Podobně jsou dnes pacienti v konvenční medicíně mučeni nejhoršími formami chemoterapie, pokud je zlý rakovinový nádor neposlušný a nedá se „vyhubit“.

Další texty ke studiu:

[GNM: TERAPIE V GERMÁNSKÉ NOVÉ MEDICÍNĚ](#)

[Ewa Leimer: Terapeut Germánské Nové Medicíny \(Germanische Heilkunde\) – nebezpečný podvod](#)

[Proč Germánská Nová Medicína není jen další „alternativní medicína“](#)

a proč jelen a vlk nechodí k psychoterapeutovi?
